

[Socialministeren]

det problem, end vi kunne forudse. Det har også noget at gøre med den forhøjelse af dagpengemaximum og dermed grænserne, vi fik via finanslovforliget sidste år.

Men det er rigtigt, at vi vidste det i forvejen, og jeg vil ikke stå her og garantere, at vi i al fremtid er sikre på, at vi i alle tilfælde har klaret det problem.

Hr. Agerschou efterlyste, hvad der var forebyggelse. Meget af den forebyggelse, der skal ske i retning af, at kontanthjælpsmodtagere ikke bliver invalideret af ikke at have arbejde, skal efter min mening ske ved de muligheder, vi nu giver kommunerne for også at gøre en øget indsats, plus det forslag, jeg kommer med om kort tid, om en jobgaranti for unge under tyve år. Det, det handler om, er jo, at vi slet ikke skal have de mennesker ind i kontanthjælpssystemet, som ikke hører hjemme dér, og hvis eneste problem er, at de ikke for øjeblikket har en uddannelsesplads eller et job.

Så skal jeg ikke blande mig i diskussionen med Venstres ordfører. Det er der mange der har gjort.

Jeg skal garantere, at der skal komme taleksempler og eksempler på familiesituationer, som kan belyse de problemer, fru Jane Oksen ønskede at få belyst og også beskrive, hvordan det vil se ud efter de nye regler.

Jeg ser frem til et grundigt og fornuftigt udvalgsarbejde, og alt tyder jo på, at vi vil kunne nå til et resultat inden jul.

Hanne Andersen (S):

Hvis jeg ikke udtrykte mig helt klart, da jeg var heroppe før, vil jeg sige, at vi altså i dag har sagt nej til forringelser for børnefamilierne. Vi har også sagt nej til at forringe det generelle. Vi har sagt nej til at standse reguleringerne. Vi vil gerne have en meget klar analyse af det grundlag, der var for et år siden og for to år siden, om principperne er ændret totalt.

Jeg ved godt, at man ikke kan lave sociallovgivning på samme måde, som man laver anden lovgivning, men når man ændrer på summerne, fordi antallet af personer bliver større, må vi sige fra. Det har ministeren selv lige bekræftet. Hvis der er skæve hjørner, og hvis regnestykkerne om de skæve hjørner passer – det vil vi gerne have belyst – har vi sagt, at vi gerne vil se på de skævheder. Vi vil gerne se på urimeligheder, om der er mere til forbrug hos kontant-

hjælpsmodtagere end hos dem, der arbejder. Vi vil gerne have noget konkret, og så vil vi gerne se på det. Vi mener, at der mangler konkrete analyser af totalændringerne i forhold til, da man vedtog det.

Vi har også peget på – det har ministeren selv været inde på – at hvis der skal ske noget, skal der arbejdspladser til.

Og så må vi sige, at det er rigtigt, at 5 pct. ikke er noget stort fejlskøn. Men vi kan undre os over, at man grundlæggende skal ændre det, når det blot er 5 pct. Man kunne jo nøjes med hjørnerne og få dem i orden. Det er vi villige til.

Vi undrer os også over, at vi i første omgang ikke kunne få svar på vore spørgsmål. Folketingets udvalg stiller spørgsmålene, og de er vel suveræne. Det tror jeg at ministeren ved.

Når jeg brugte det radikale citat, så var det en cadeau til ministeren, der brugte citatet i forbindelse med redegørelsesdebatten.

Agerschou (SF):

Jeg vil starte med at sige til ministeren, at når SF i sin tid ikke kunne stemme for de nuværende kontanthjælpsregler, så hang det hovedsagelig sammen med to ting: at reglerne stadig væk indeholder 9-måneders-varighedsbegrænsningen og stadig væk indeholder den særlige bestemmelse om ydelser til unge. Det er to regler, som ministeren udmærket ved at SF er imod.

Socialministeren kommer med nogle synspunkter imod konsekvensberegninger af forskellige forslag, og jeg kan egentlig erklære mig enig i store dele af det, ministeren siger. Lovgivning er ikke nogen eksakt videnskab, specielt ikke på det sociale område. Men derfor synes jeg alligevel, man godt kan arbejde med nogle forbedrede arbejdsmetoder.

Når man f.eks. ser lovforslaget her, hvor det faktisk er en selvstændig begrundelse for lovforslaget, at man lavede en forkert konsekvensberegning, så synes jeg, at alene det gør, at man må overveje, hvilke nye metoder man kan bringe i anvendelse for at gøre beregningerne bedre.

Vi har i Folketingets Socialudvalg flere gange nævnt ideen med at etablere et særligt kommunepanel, hvor man er specielt god til at lave beregninger, så vi ikke gang på gang skal stå og diskutere fra Folketingets talerstol, om den ene eller den anden beregning er den rigtige, eller hvor umulige de er ovre i Socialministeriet til at udføre den slags ting.